EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 14.7.2008
KOM(2008) 456 galutinis

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 437/2004 importuojamiems Norvegijos kilmės didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams nustatytas antidempingo muitas

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pasiūlymo aplinkybės	
	Pasiūlymo pagrindas ir tikslai Šis pasiūlymas yra susijęs su 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (toliau – pagrindinis reglamentas), taikymu atliekant tyrimą dėl importuojamų Norvegijos kilmės didžiųjų vaivorykštinių upėtakių.
	Bendrosios aplinkybės Šis pasiūlymas pateikiamas atsižvelgiant į pagrindinio reglamento įgyvendinimą ir yra parengtas remiantis tyrimu, atliktu pagal pagrindiniame reglamente nustatytus esminius ir procedūrinius reikalavimus.
	Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 437/2004, nustatantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, nustatytą didžiųjų vaivorykštinių upėtakių, kurių kilmės šalis yra Norvegija, importui.
	Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais Netaikoma.
Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis ir poveikio vertinimas	
	Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis
	Su tyrimu susijusios suinteresuotosios šalys jau turėjo galimybę ginti savo interesus atliekant tyrimą pagal pagrindinio reglamento nuostatas.
	Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas
	Nepriklausomo tyrimo neprireikė.
	Poveikio vertinimas Šis pasiūlymas pateikiamas įgyvendinant pagrindinį reglamentą. Pagrindiniame reglamente nėra numatytas bendras poveikio vertinimas, tačiau jame pateikiamas išsamus būtinų įvertinti sąlygų sąrašas.
Teisiniai pasiūlymo aspektai	
	Siūlomų veiksmų santrauka 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 437/2004 Taryba nustatė galutinį antidempingo muitą ir galutinai surinko laikinąjį muitą, nustatytą importuojamiems Norvegijos kilmės didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams. 2007 m. gegužės 15 d. Komisija pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį

	pradėjo minėtų priemonių tarpinę peržiūrą. Atlikus tyrimą nustatyta, kad per tiriamąjį laikotarpį nebuvo importuojama dempingo kainomis ir neatrodo, kad nustojus galioti priemonėms dempingas gali pasikartoti. Todėl siūloma, kad Taryba priimtų pridedamą reglamento pasiūlymą.
	Teisinis pagrindas 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2117/2005.
	Subsidiarumo principas Pasiūlymas priklauso išimtinei Bendrijos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.
	Proporcingumo principas Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.
	Veiksmų pobūdis yra aprašytas minėtame pagrindiniame reglamente, nesuteikiant galimybės taikyti nacionalinį sprendimą.
	Nuoroda apie Bendrijai, šalių vyriausybėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms, ūkinės veiklos vykdytojams ir piliečiams tenkančios finansinės bei administracinės naštos mažinimą ir jos proporcingumą pasiūlymo tikslui netaikoma.
	Pasirinkta priemonė
	Siūloma priemonė – reglamentas.
	Kitos priemonės nėra laikomos tinkamomis, nes pirmiau minėtame pagrindiniame reglamente kitos galimybės nenumatytos.
Poveikis biudžetui	
	Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 437/2004 importuojamiems Norvegijos kilmės didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams nustatytas antidempingo muitas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnį ir 11 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Galiojančios priemonės

(1) Po antidempingo tyrimo (toliau – pirminis tyrimas) Taryba Reglamentu (EB) Nr. 437/2004[2] importuojamiems Norvegijos kilmės didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams (toliau – nagrinėjamasis produktas, kaip nurodyta 19 konstatuojamojoje dalyje) nustatė galutinį antidempingo muitą. Nustatytas 19,9 % dydžio galutinis visos šalies mastu taikomas *ad valorem* muitas (toliau – galiojančios priemonės).

2. Prašymas atlikti peržiūrą ir inicijavimas

(2) 2007 m. kovo 12 d. Komisija gavo prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą, kurį pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį pateikė keletas didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamintojų ir eksportuotojų; t. y. *Sjøtroll Havbruk AS*, *Lerøy Fossen AS*, *Firda Sjøfarmer AS*, *Coast Seafood AS*, *Hallvard Leroy AS* ir *Sirena Norway AS* (toliau – pareiškėjai).

(3) Pareiškėjai pateikė *prima facie* įrodymų, kad pasikeitė aplinkybės, kurių pagrindu buvo nustatytos priemonės, ir kad šie pokyčiai yra ilgalaikiai. Pareiškėjai teigė ir pateikė *prima facie* įrodymų, kad jų eksporto į Bendrijos rinką kainos padidėjo daug daugiau nei vidaus kainos ir gamybos sąnaudos Norvegijoje. Pareiškėjai taip pat teigė, kad dėl to dempingas taptų gerokai mažesnis už galiojančias priemones ir todėl nebūtina toliau taikyti galiojančių priemonių ir taip kompensuoti dempingo daromą žalą. Nuspręsta, kad šio įrodymo pakanka tyrimui pradėti.

(4) Todėl, pasitarusi su Patariamuoju komitetu, 2007 m. gegužės 15 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*[3] paskelbtu pranešimu inicijavo dalinę tarpinę antidempingo priemonių, taikomų importuojamiems Norvegijos kilmės didiesiems

---

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (OL L 340, 2005 12 23, p. 17).

[2] OL L 72, 2004 3 11, p. 23

[3] OL C 109, 2007 5 15, p. 23.

vaivorykštiniams upėtakiams, peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(5) Šioje peržiūroje buvo nagrinėjami tik dempingo aspektai, siekiant įvertinti, ar reikia toliau taikyti, panaikinti arba iš dalies keisti taikomas priemones.

3. Su tyrimu susijusios šalys

(6) Komisija apie tyrimo inicijavimą oficialiai pranešė visiems žinomiems eksportuotojams ir (arba) gamintojams Norvegijoje, prekybininkams, importuotojams ir žinomoms suinteresuotoms asociacijoms bei Norvegijos Karalystės atstovams. Suinteresuotosioms šalims buvo sudaryta galimybė per pranešime apie inicijavimą nustatytą laikotarpį raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti prašymą išklausyti.

4. Atranka

(7) Pranešimo apie inicijavimą 5 skyriaus a punkte nurodyta, kad Komisija gali nuspręsti taikyti pagrindinio reglamento 17 straipsnyje apibrėžtą atrankos procedūrą. Atsiliepdamos į prašymą, nurodytą pranešimo apie inicijavimą 5 skyriaus a punkto i papunktyje, 298 bendrovės, kurioms per TL priklausė daugiau nei 70 % naudojamų gamybos leidimų, pateikė prašomą informaciją per pranešime nustatytą laiką. Iš jų 123 eksportavo didžiuosius vaivorykštinius upėtakius ir (arba) juos gamino. Buvo eksportuojama tiesiogiai arba netiesiogiai per susijusius ir nepriklausomus prekybininkus.

(8) Atsižvelgiant į didelį susijusių bendrovių skaičių buvo nuspręsta pasinaudoti atrankos nuostatomis ir, šiuo tikslu, pasikonsultavus su Norvegijos pramonės atstovais, buvo atrinktos gaminančios bendrovės, kurių į EB eksportuojamas kiekis yra didžiausias.

(9) Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį darant atranką buvo atsižvelgiama į didžiausią tipišką eksporto kiekį, kurį pagrįstai galima ištirti per tam tikrą laiką.

(10) Prašymus individualiam dempingo skirtumui nustatyti pateikė neatrinktos bendrovės. Tačiau atsižvelgiant į labai didelį prašymų ir atrinktų bendrovių skaičių buvo manoma, kad toks individualus nagrinėjimas pernelyg apsunkintų tyrimą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje, ir trukdytų užbaigti jį laiku. Todėl prašymai nustatyti individualius skirtumus atmetami.

(11) Vienas iš atrinktų eksportuojančių gamintojų pareiškė, kad jis negalėjo pateikti išsamaus antidempingo klausimyno atsakymo. Todėl šis eksportuojantis gamintojas buvo pašalintas iš imties ir su juo susiję nustatyti faktai buvo grindžiami turimais duomenimis pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

(12) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad kiti du atrinkti eksportuojantys gamintojai peržiūros tiriamuoju laikotarpiu (toliau – PTL) neeksportavo jų arba susijusių jų bendrovių pagaminto nagrinėjamojo produkto į Bendriją. Kadangi nebuvo duomenų apie eksporto kainą, nebuvo galima nustatyti šių eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumo.

(13) Į galutinę atranką įtrauktų trijų eksportuojančių gamintojų eksporto kiekis sudarė apie 33 % Norvegijos eksportuojamų didžiųjų vaivorykštinių upėtakių į Bendriją kiekio ir apie 31 % per PTL Norvegijoje pagaminamo kiekio, kuris vis tiek laikytas tipišku.

(14) Kad Komisija galėtų nuspręsti, ar atranka tikrai būtina, pranešimo apie inicijavimą 5 skyriaus a punkto ii papunktyje prašoma, kad importuotojai į Bendriją pateiktų šiame skyriuje nurodytą informaciją. Atrankos formas užpildė tik trys importuotojai į

Bendriją. Kadangi bendradarbiaujančių importuotojų buvo nedaug, atrankos šiuo atveju neprireikė.

(15) Komisija surinko ir patikrino visą, jos manymu, dempingui nustatyti būtiną informaciją. Komisija pakvietė visas žinomas suinteresuotąsias šalis ir visas kitas bendroves, kurios apie save pranešė per pranešime apie inicijavimą nustatytą laikotarpį, bendradarbiauti šiame tyrime ir užpildyti atitinkamus klausimynus.

(16) Komisija atliko patikrinimus šių bendrovių patalpose:

(a) Norvegijos gamintojai

– *Marine Harvest AS*, Bergenas, Norvegija,

– *Hallvard Leroy AS*, Bergenas, Norvegija

– *Sjotroll Havbruk AS*, *Bekkjarvik*, Norvegija

– *Svanoy Havbruk AS*, *Svanoybukt*, Norvegija

– *Hyen Laks AS*, *Hyen*, Norvegija

(b) Susiję Norvegijos prekybininkai

– *Coast Seafood AS*, *Maloy*, Norvegija

– *Skaar Norway AS*, *Floro*, Norvegija

(17) Visos suinteresuotosios šalys, pateikusios prašymą išklausyti ir jame nurodžiusios svarbias priežastis, dėl kurių reikėtų jas išklausyti, buvo išklausytos.

5. Tiriamasis laikotarpis

(18) Atliekant dempingo tyrimą buvo nagrinėjamas 2006 m. balandžio 1 d. – 2007 m. kovo 31 d. laikotarpis (toliau – peržiūros tiriamasis laikotarpis arba PTL).

B. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

1. Nagrinėjamasis produktas

(19) Peržiūroje nagrinėjamas produktas yra toks pat kaip ir pirminiame tyrime, t. y. Norvegijos kilmės didieji vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus Mykiss*), šviežį, atšaldyti arba sušaldyti, kaip sveikos žuvys (su galvomis ir žiaunomis, išdarinėti, kurių kiekvieno masė didesnė kaip 1,2 kg, arba be galvų, be žiaunų ir išdarinėti, kurių kiekvieno masė didesnė kaip 1 kg) arba filė (kiekvieno masė didesnė kaip 0,4 kg).

(20) Nagrinėjamojo produkto klasifikaciniai KN kodai šiuo metu yra 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 ir 0304 29 15 pagal skirtingus produkto pateikimo būdus (šviežios arba atšaldytos žuvys, šviežia arba atšaldyta filė, sušaldytos žuvys ir sušaldyta filė).

2. Panašus produktas

(21) Kaip nustatyta pirminiame tyrime ir patvirtinta šiame tyrime, nagrinėjamąjam produktui ir gaminamam bei Norvegijos vidaus rinkoje parduodamam produktui būdingos tos pačios fizinės savybės ir ta pati paskirtis. Todėl jie laikomi panašiais produktais pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalį. Kadangi atliekant šią peržiūrą tiriamas tik dempingas, nepadaryta jokių išvadų dėl Bendrijos pramonės gaminamo ir Bendrijos rinkoje parduodamo produkto.

C. DEMPINGAS

1. Bendra informacija

(22) Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamintojai nagrinėjamąjį produktą į Bendriją parduoda tiesiogiai arba per susijusius ir nesusijusius prekybininkus. Gamintojo eksporto kainai apskaičiuoti buvo naudoti tik aiškūs duomenys apie Bendrijai skirtą pardavimą tiesiogiai arba per susijusias atrinktų eksportuojančių tiekėjų bendroves esančias Norvegijoje.

2. Normalioji vertė

(23) Nustatydama normaliąją vertę Komisija pirmiausia nustatė, ar kiekvieno į atranką įtraukto eksportuojančio gamintojo bendras nagrinėjamojo produkto pardavimo vidaus rinkoje kiekis yra tipiškas palyginti su bendru eksporto į Bendriją kiekiu. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pardavimas vidaus rinkoje laikytas tipišku, kai kiekvieno eksportuojančio gamintojo bendras pardavimas vidaus rinkoje sudarė ne mažiau kaip 5 % viso eksportui į Bendriją parduoto kiekio.

(24) Siekiant nustatyti, ar pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, nebuvo atsižvelgta į pardavimą per PTL nesusijusiems Norvegijoje įsikūrusiems prekybininkams. Iš tiesų, atlikus tyrimą nustatyta, kad didžioji parduoto kiekio dalis buvo skirta eksportui į trečiųjų šalių rinkas, taigi, neskirta parduoti vidaus rinkoje.

(25) Po to Komisija nustatė bendrovių, kurių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios yra tokios pačios arba labai panašios į eksportui į Bendriją parduodamo produkto rūšis.

(26) Konkrečios rūšies produkto vidaus pardavimas buvo laikomas pakankamai tipišku, jeigu tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje kiekis per peržiūros tiriamąjį laikotarpį sudarė 5 % arba daugiau viso panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Bendriją apimties.

(27) Taip pat buvo išnagrinėta, ar kiekvienos rūšies pardavimas vidaus rinkoje tipiškais kiekiais gali būti laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį, nustatant atitinkamos rūšies pelningo pardavimo nepriklausomiems pirkėjams dalį. Dėl to toliau aprašytu būdu nustatyta, kokia kiekvienos rūšies eksportuojamo produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams dalis peržiūros tiriamuoju laikotarpiu buvo pelninga.

(28) Jeigu tam tikros rūšies produkto, kuris buvo parduota už grynąją pardavimo kainą, lygią jos gamybos sąnaudoms arba už ją didesnę, parduotas kiekis sudarė daugiau kaip 80 % viso tos rūšies produkto parduoto kiekio ir jeigu tos rūšies produkto svertinė vidutinė kaina buvo lygi jos gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė, normalioji vertė buvo nustatoma pagal faktines vidaus kainas. Ši kaina buvo apskaičiuota kaip viso tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje per PTL kainų svertinis vidurkis, neatsižvelgiant į tai, ar toks pardavimas buvo pelningas, ar ne.

(29) Jeigu tam tikros rūšies produkto pelningai parduota ne daugiau kaip 80 % viso tos rūšies produkto parduoto kiekio arba jeigu tos rūšies produkto svertinis kainos vidurkis buvo mažesnis už gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo nustatyta remiantis faktine kaina šalies vidaus rinkoje, apskaičiuota kaip svertinis tik tos rūšies produkto pelningo pardavimo vidurkis, jeigu šis pardavimas sudarė ne mažiau kaip 10 % viso tos rūšies produkto pardavimo.

(30) Jeigu kurios nors rūšies produkto pelningai parduota mažiau kaip 10 % viso tos rūšies produkto parduoto kiekio, laikyta, jog nustatant normaliąją vertę negalima remtis šios konkrečios rūšies produkto vidaus rinkos kaina.

(31) Kai nustatant normaliąją vertę nebuvo galima naudoti eksportuojančio gamintojo parduodamo konkrečios rūšies produkto kainos šalies vidaus rinkoje, reikėjo taikyti kitą metodą.

(32) Į tai atsižvelgiant buvo išnagrinėta, ar normaliąją vertę galima nustatyti remiantis kitų Norvegijos gamintojų kainomis vidaus rinkoje, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje. Kadangi šiuo atveju atrinktų grupių įmonių struktūros buvo labai sudėtingos ir tarpusavyje labai skyrėsi (labai tikėtina, kad tai turėjo įtakos eksportuojančio gamintojo vidaus rinkos pardavimo kainai), nuspręsta, kad šiuo atveju negalima taikyti kitų gamintojų pardavimo kainų, kadangi jas taikant rezultatai nebūtų patikimesni nei taikant kiekvieno eksportuojančio gamintojo duomenis. Todėl normaliąją vertę reikėjo nustatyti remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalimi:

(33) Normalioji vertė buvo apskaičiuota prie eksportuojančio gamintojo eksportuotų rūšių produkto gamybos sąnaudų (prireikus pakoreguotų) pridėjus pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų (toliau – PBA) sumą bei pagrįstą pelno skirtumą.

(34) Visais atvejais PBA sąnaudos ir pelnas buvo nustatyti taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje nurodytus metodus. Todėl Komisija nagrinėjo, ar kiekvieno nagrinėjamojo eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje patirtų PBA sąnaudų ir gauto pelno duomenys yra patikimi.

(35) Vieno iš trijų eksportuojančių gamintojų, kurių normaliąją vertę reikėjo apskaičiuoti, pardavimas vidaus rinkoje nebuvo tipiškas. Todėl 2 straipsnio 6 dalies įžanginiame sakinyje aprašyto metodo nebuvo galima naudoti.

(36) Kadangi kitų eksportuojančių gamintojų pardavimas vidaus rinkoje įprastinėmis prekybos sąlygomis buvo tipiškas, šio eksportuojančio gamintojo PBA sąnaudos ir pelnas buvo nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies a punktą, t. y. pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimo kilmės šalies vidaus rinkoje sąnaudų vidurkį.

3. Eksporto kaina

(37) Visais atvejais, kai nagrinėjamasis produktas buvo eksportuotas nepriklausomiems pirkėjams Bendrijoje, eksporto kaina nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį, t. y. remiantis faktiškai sumokėtomis arba mokėtinomis eksporto kainomis.

(38) Jeigu produktai eksportui buvo parduodami per susijusius importuotojus, eksporto kaina buvo apskaičiuojama remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, t. y. remiantis kaina, už kurią importuoti produktai buvo pirmą kartą perparduoti nepriklausomam pirkėjui ją tinkamai pakoregavus, atsižvelgiant į visas sąnaudas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, ir pagrįstą PBA sąnaudų bei pelno skirtumą. Šiuo atveju buvo naudojami susijusio importuotojo PBA sąnaudos per PTL. Pelnas buvo nustatytas remiantis turima informacija ir, nesant kitos patikimesnės informacijos, nustatyta, kad šio verslo sektoriaus importuotojo 2 % pelnas yra pagrįstas.

(39) Kaip minėta 24 konstatuojamojoje dalyje, kai buvo parduodama per nesusijusius prekybininkus, buvo neįmanoma tiksliai nustatyti galutinės eksportuojamo produkto paskirties. Todėl nebuvo galima nustatyti, ar tam tikri produktai buvo parduoti pirkėjui Bendrijoje ar į kitą trečiąją šalį, taigi, į pardavimą nesusijusiems prekybininkams nebuvo atsižvelgta.

4. Palyginimas

(40) Normalioji vertė ir eksporto kainos buvo lyginamos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(41) Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, koreguojant buvo deramai atsižvelgta į skirtumus, darančius poveikį kainoms ir kainų palyginamumui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį. Visais atvejais buvo atlikti atitinkami koregavimai, kai buvo nustatyta, kad jie yra pagrįsti, tikslūs ir paremti patikrintais įrodymais. Remiantis tuo atsižvelgta į nuolaidų, komisinių, transporto, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomų išlaidų, pakavimo, banko mokesčių, kredito mokesčių ir importo muitų skirtumus.

5. Dempingo skirtumai

5.1. Atrinktos bendrovės

(42) Buvo apskaičiuotas atrinktų eksportuojančių gamintojų individualius dempingo skirtumas. Buvo palygintas šių bendrovių kiekvienos į Bendriją eksportuojamos nagrinėjamojo produkto rūšies normaliosios vertės svertinis vidurkis su atitinkamos nagrinėjamojo produkto rūšies eksporto kainos svertiniu vidurkiu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje.

(43) Remiantis tuo, kas minėta, buvo nustatyti tokie atrinktų bendrovių dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Bendrijos pasienyje prieš sumokant muitą procentais:

Marine Harvest AS	**-12,1%**
Hallvard Leroy AS	**-3,3%**
Sjotroll Havbruk AS	**0,6%**

5.2. Dempingo skirtumas visos šalies mastu

(44) Kadangi nustatytas visų atrinktų bendrovių dempingo skirtumas buvo *de minimis* lygio ir buvo labai bendradarbiaujama atliekant šį tyrimą, nustatyta, kad dempingo skirtumas šalies mastu taip pat buvo *de minimis* lygio.

D. ILGALAIKIS PASIKEITUSIŲ APLINKYBIŲ POBŪDIS

1. Bendra informacija

(45) Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį buvo toliau nagrinėjama ar per PTL buvusios aplinkybės, t. y. nurodyti dempingo skirtumai, buvo ilgalaikio pobūdžio. Į tai atsižvelgiant ištirti šie aspektai: i) galimi normaliosios vertės pokyčiai, ii) Norvegijoje pagaminto kiekio pokyčiai ir iii) didžiųjų vaivorykštinių upėtakių vartojimo Bendrijos rinkoje pokyčiai, iv) eksporto į trečiąsias šalis kainų ir kiekio raida bei v) eksporto į Bendriją kainų ir kiekio pokyčiai.

2. Normaliosios vertės raida

(46) Siekiant nustatyti galimą normaliosios vertės raidą bei atsižvelgiant į tai, kad per PTL nustatytos normaliosios vertės buvo nustatomos pagal eksportuojančio gamintojo, kurio į Bendriją eksportuojamas kiekis buvo didžiausias, gamybos sąnaudas (pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis), nuspręsta ištirti galimą gamybos sąnaudų Norvegijoje, kaip vidaus kainų pakaitalo, raidą.

(47) Į tai atsižvelgiant, buvo ištirta keletas veiksnių, turėjusių įtakos vieneto sąnaudų lygiui, kaip antai pašaro sąnaudos, upėtakių jauniklių sąnaudos ir Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių pramonės susijungimo proceso įtaka. Pirma, atlikus tyrimą nustatyta, kad dvi pagrindinės sąnaudų sudedamosios dalys, pašaro sąnaudos ir jauniklių sąnaudos, kurios sudaro daugiau nei 60 % visų sąnaudų, nuo pradinio tyrimo sumažėjo ir nuo PTL išliko nepakitę. Nenustatyta jokių požymių, kad numatomoje ateityje jos labai kistų. Tai patvirtinta pagal 2008 m. pirmojo ketvirčio pašarų kainų sąrašus, kurie išnagrinėti atliekant tyrimą. Antra, pramonės susijungimo procesas dėl susidariusios masto ekonomijos taip pat turėjo įtakos sąnaudų mažėjimui. Taigi bendros gamybos sąnaudos nuo pradinio tyrimo iki PTL sumažėjo apie 12 %. Tikimasi, kad bendros sąnaudos išliks tokios pačios kaip nustatyta per PTL.

(48) Kadangi per PTL nustatytos normaliosios vertės ne visuomet buvo apskaičiuotos, buvo tiriama, ar galima tikėtis, kad pardavimo vidaus rinkoje kainos išliks tokios pačios kaip ir per PTL. Informacijos apie Norvegijos vidaus rinkos kainas po PTL negauta. Nors remiantis viešai pateikiamais statistiniais duomenimis apie kainų raidą praėjusiais metais nustatyta, kad Norvegijos vidaus rinkos kainos ir eksporto į Bendriją kainos buvo panašios ir bendra jų kitimo tendencija buvo tokia pati, bet pagal šiuos duomenis negalima daryti patikimos išvados. Todėl buvo sudėtinga numatyti, kaip iš tikrųjų vidaus rinko kainos kis ateityje, bet galima spėti, kad jos kis panašiai kaip ir eksporto į Bendriją kainos.

(49) Baigiant ir atsižvelgiant į tai, kas minėta pirmiau, manoma, kad normalioji vertė, nustatyta pagal gamybos sąnaudas, artimoje ateityje neturėtų labai padidėti. Kita vertus, pagal normaliąją vertę, apskaičiuotą pagal vidaus rinkos kainas, nebuvo galima aiškiai spręsti apie būsimus pokyčius. Todėl, nors ir negalima padaryti bendros galutinės išvados, yra požymių, kad normalioji vertė numatomoje ateityje neturėtų labai padidėti.

(50) Po atskleidimo Bendrijos pramonė teigė, kad išvados dėl pašarų ir jauniklių sąnaudų būtų klaidingos. Bendrijos pramonės teigimu pašaro kaina Suomijoje 2001–2008 m. padidėjo 36 %, o Norvegijos pašaro kaina kito panašiai. Bendrijos pramonė taip pat teigė, kad pašaro sudėtinių dalių kaina per PTL ir po jo smarkiai padidėjo ir nurodė padidėjusias Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamybos sąnaudas.

(51) Kadangi teiginiai apie pašaro kainas Suomijoje nebuvo pagrįsti jokia vieša arba patikrinama informacija, juos teko atmesti. Kalbant apie pašaro sudedamųjų dalių kainą, neginčijama, kad jos galėjo padidėti. Tačiau atsižvelgiant į skirtingų pašaro sudedamųjų dalių pakeičiamumą (paprastai kai kurios brangesnės sudedamosios dalys gali būti pakeičiamos pigesnėmis), tikėtina, kad net padidėjus tam tikrų pašarų sudedamųjų dalių kainoms, tai neturėtų tiesioginio poveikio bendrai pašarų kainai (ir atitinkamai bendroms gamybos sąnaudoms), t. y. jei pašarų kainos padidėtų, toks padidėjimas būtų gerokai mažesnis.

(52) Bendrijos pramonė taip pat teigė, kad remiantis Norvegijos statistiniais duomenimis jauniklių vieneto sąnaudos 2003–2006 m. padidėjo 15,7 %. Tačiau remiantis tais pačiais statistiniais duomenimis, jei analizuojamas ilgesnis laikotarpis, jauniklių sąnaudos per pastaruosius dešimt metų kito ir labai nepadidėjo. Taip pat reikia pastebėti, kad Bendrijos pramonės pateiktos vidutinės jauniklių sąnaudos nebuvo susietos su vidutine jauniklių mase, kuri yra būtina siekiant tinkamai įvertinti šias sąnaudas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nebuvo atsižvelgta į Bendrijos pramonės pateiktus argumentus dėl pašaro ir jauniklių sąnaudų, o 49 konstatuojamojoje dalyje nurodytos išvados buvo patvirtintos.

3. Norvegijoje pagaminamo kiekio raida

(53) Priešingai ne teigė Norvegijos suinteresuotosios šalys, atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad Norvegijoje pagamintas nagrinėjamojo produkto kiekis artimoje ateityje greičiausiai padidės. Nors panašu, kad du pagrindiniai nagrinėjamojo produkto Norvegijos gamintojai iš tiesų nusprendė nutraukti nagrinėjamojo produkto gamybą, atlikus tyrimą nustatyta, kad kiti didžiųjų vaivorykštinių upėtakių ir lašišų gamintojai planavo nebegaminti lašišų ir gaminti daugiau didžiųjų vaivorykštinių upėtakių.

(54) Norvegijos vyriausybės išduoti gamybos leidimai taikomi tiek šiame tyrime nagrinėjamajam produktui (didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams), tiek ir lašišai; pagal šiuos leidimus ribojama šių dviejų produktų gamyba. Nors iki 2009 m. nenumatyta išduota naujų leidimų, pavieniai gamintojai gali pagal tą patį leidimą pakeisti lašišų gamybą didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamyba (ir *vice versa*). Tačiau, atsižvelgiant į atitinkamus lašišų ir didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamybos kiekius (vidutiniškai apie 90 % leidimo normos naudojama lašišų gamybai ir tik apie 10 % – didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamybai), lašišų gamybos pakeitimo didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamyba poveikis būtų kur kas didesnis nei priešingu atveju.

(55) Norvegijos suinteresuotosios šalys teigė, kad pagrindiniai didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamintojai vis daugiau ėmė auginti lašišas dėl biologinių lašišos ir didžiojo vaivorykštinio upėtakio skirtumų (t. y. sugavimo dažnumo, trumpesnio upėtakių jauniklių paleidimo laikotarpio), dėl kurių lašišų gamyba yra našesnė ir todėl pelningesnė. Šis argumentas nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais bei jame neatsižvelgiama į tai, kad Norvegijoje daugelį metų buvo sėkmingai gaminami didieji vaivorykštiniai upėtakiai, nors tie patys biologiniai lašišų ir didžiųjų vaivorykštinių upėtakių skirtumai visuomet egzistavo. Nebuvo paaiškinta, dėl kurių pasikeitusių aplinkybių gamybos strategijų pokytis yra labiau tikėtinas dabar nei praeityje. Tai taip pat prieštaravo Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamintojų lūkesčiams, kad pasaulinis vartojimas padidės (žr. 63 konstatuojamąją dalį). Todėl šis argumentas turėjo būti atmestas.

(56) Be to, pagal viešai skelbiamus statistinius duomenis 2008 m. gamybai skirtų nagrinėjamojo produkto jauniklių kiekis labai padidėjo, t. y. ne mažiau kaip 20 % palyginti su 2007 m. Gamybos didėjimo tendencija taip pat parodyta ir kituose statistikos šaltiniuose (*SSB* – Norvegijos statistikos tarnyba), pagal kuriuos 2003–2006 m. labai padidėjo didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamyba (+42 %) ir pardavimas (+53 %).

(57) Galiausiai, Norvegijos suinteresuotųjų šalių pateikti duomenys, kuriais grindžiami jų argumentai, t. y. kad biomasės lygis ir ikrų gamyba sumažėjo, tad ateityje produkcijos kiekis sumažės, buvo neišsamūs ir rėmėsi daugeliu prielaidų. Todėl šie argumentai nelaikomi pagrįstais.

(58) Remiantis tuo, kas išdėstyta, Norvegijos suinteresuotųjų šalių argumentas, kad bendras gamybos kiekis Norvegijoje sumažės, turėjo būti atmestas.

(59) Bendrijos pramonė teigė, kad tikimasi, kad 2009 m. išdavus naujus gamybos leidimus Norvegijoje pagaminamas kiekis dar padidės. Kaip minėta 54 konstatuojamojoje dalyje, iki 2009 m. nenumatyta išduoti naujų leidimų. Į tai atsižvelgiant buvo manoma, kad netgi jei 2009 m bus išduodami nauji leidimai, papildomų leidimų skaičius bei papildomas gamybos kiekis nėra žinomas. Be to, leidimai taikomi tiek lašišų gamybai, tiek ir upėtakių gamybai ir šiame etape neįmanoma pakankamai patikimai numatyti, kaip kiekvienas leidimas bus naudojamas lašišoms arba upėtakiams gaminti.

Galiausiai reikia paminėti, kad net jeigu nauji leidimai bus išduodami, įvertinus pakankamai ilgus gamybos ciklus, mažai tikėtina, kad gamyba netrukus padidės. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(60) Norvegijos jūros produktų gamintojų federacija ir asociacija užginčijo tai, kad upėtakių gamybos kiekis būtų padidėjęs arba toliau didėtų ateityje ir teigė, kad bendras biomasės kiekis ir žuvų kiekis 2008 m. balandžio mėn. buvo gerokai mažesnis lyginant su 2007 m. balandžio mėn. Šių teiginių nebuvo galima patikrinti, todėl juos teko atmesti.

(61) Remiantis tuo, kas išdėstyta, daroma išvada, kad Norvegijoje pagaminamų didžiųjų vaivorykštinių upėtakių kiekis numatomoje ateityje turėtų padidėti.

4. Suvartojimo Bendrijoje raida

(62) Primenama, kad atliekant šį tyrimą nagrinėtas tik dempingas, todėl nėra tikslių duomenų apie Bendrijos pramonės gamybą arba per PTL Bendrijos rinkoje parduodamų didžiųjų vaivorykštinių upėtakių kiekį.

(63) Tačiau keletas šaltinių patvirtino, kad tikimasi, jog pasaulinė žuvų produktų, įskaitant didžiuosius vaivorykštinius upėtakius, paklausa ateityje didės 5 % per metus. Tokia didėjimo tendencija taip pat galima ir Bendrijoje, nors nesitikima, kad paklausa Bendrijoje absorbuos visą papildomą Norvegijoje pagamintų didžiųjų vaivorykštinių upėtakių kiekį.

(64) Atskleidus faktus Suomijos žuvų augintojų asociacija (toliau – FFFA) prieštaravo minėtai išvadai ir teigė, kad, nors tikimasi, kad pasaulinė žuvų paklausa didės, Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių paklausa Bendrijoje nedidės. FFFA taip pat teigė, kad bet kokia papildoma pasiūla būtų orientuota į naujas ir egzotines žuvų rūšis, o ne į upėtakius. Reikia paminėti, kad kaip nurodyta 63 konstatuojamojoje dalyje, keletas šaltinių nurodė didžiųjų vaivorykštinių upėtakių vartojimo padidėjimą; tai taip pat patvirtino kitos suinteresuotosios šalys, atstovaujančius keleto valstybių narių bei Norvegijos augintojus. Kadangi FFFA nepateikė jokios informacijos arba įrodymų, kurias būtų pagrindžiami jos teiginiai, jie turėjo būti atmesti.

5. Eksporto į trečiąsias šalis kainų ir kiekio raida

(65) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Norvegijos pagrindinės eksporto rinkos yra Rusijoje, šiek tiek mažiau eksportuojama į Japoniją; pastarosioms rinkoms teko apie 57 % Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių eksporto, o į Bendriją 2007 m. buvo skirta tik apie 13 % eksporto. Apie 14 % Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių eksporto tais pačiais metais taip pat buvo skirta Ukrainai ir Taivanui.

(66) Pasaulio rinkoje Norvegijos eksportas konkuruoja su Čilės eksportu; Čilė yra pagrindinė pasaulio rinkos dalyvė, jos gamybos ir eksporto kiekiai viršija Norvegijos kiekius.

(67) Tačiau, dėl didėjančios paklausos Norvegijos eksportas į Rusiją ir Ukrainą per pastaruosius metus gerokai padidėjo, t. y. nuo 8 600 tonų 2002 m. iki 31 500 tonų 2007 m. Šią tendenciją patvirtina ir nauji statistiniai duomenys, pagal kuriuos į Rusiją papildomai eksportuojami dideli Čilės ir Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių kiekiai.

(68) Kaip nurodyta 65 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad Rusija tapo pagrindine Norvegijos gamintojų eksporto rinka. Be didelio eksporto į Rusiją kiekio padidėjimo 2007 m., taip pat pastebėta, kad vietoje šaldytų upėtakių vis daugiau

parduodama šviežių upėtakių. Toks pokytis rodo Norvegijos gamintojų ketinimą patenkinti Rusijos klientų poreikius, kurie renkasi šviežius produktus; todėl pastebima, kad Norvegijos eksportuojantys gamintojai yra labai susidomėję didėjančia Rusijos rinka.

(69) Norvegijos eksportas į Japoniją 2006–2007 m. sumažėjo, t. y. sumažėjo 39 % nuo 10 877 tonų iki 6 661 tonos. Kaip ir Rusijos atveju, Japonijos rinkoje Norvegijos importas konkuravo su Čilės importu. Čilė galėjo labai padidinti eksporto į Japoniją kiekius. Tačiau, siekiant padaryti galutines išvadas, reikia atsižvelgti į ilgesnį laikotarpį. Pagal Komisijos tarnybų turimus duomenis tokių išvadų daryti negalima.

(70) Nustatyta, kad per PTL Norvegijos eksporto į trečiųjų šalių rinkas kainos buvo didesnės nei eksporto į Bendriją kainos (vidutiniškai 8,6 %). Tačiau, pagal po PTL buvusio laikotarpio statistinius duomenis mažėjančių kainų tendencija pastebima taip pat ir tradicinėse Norvegijos eksporto rinkose. Vidutinės Norvegijos eksporto į Rusiją kainos 2006–2007 m. svyravo nuo 34,70 NOK/kg iki 24,22 NOK/kg; tai geriausiai paaiškinama šaldytų upėtakių pakeitimu pigesniais šviežiais upėtakiais bei tarptautine konkurencija. Eksporto į Japoniją kainos kito panašiai – nuo vidutinės 33,26 NOK/kg 2006 m. iki 29,79 NOK/kg. Nepaisant šio sumažėjimo, eksporto į EB kainos 2007 m. vis tiek buvo vidutiniškai 4 % mažesnės už eksporto į Japoniją ir Rusiją kainas. Tokia tendencija buvo ir 2008 m. pradžioje.

(71) Didėjant pasaulinei paklausai ir atsižvelgiant į pagrindinės besiplečiančios rinkos (Rusijos) patrauklumą (didesnės kainos) bei nuolat didėjančią paklausą kitose rinkose, kaip antai Ukrainoje ir Tolimųjų Rytų šalyse, kuriose Norvegijos kilmės didžiųjų vaivorykštinių upėtakių eksportas pastaraisiais metais didėjo, tikėtina, kad papildomi didžiųjų vaivorykštinių upėtakių kiekiai daugiausiai bus nukreipiami į šias rinkas ir jose absorbuojami.

(72) Atskleidus faktus Bendrijos pramonė teigė, kad Norvegija turi daug šaldytų didžiųjų vaivorykštinių upėtakių atsargų, kurias reikėtų įvertinti atliekant galimų eksporto į Bendriją kiekių pokyčių tyrimą. Tačiau Bendrijos pramonė nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių dideles atsargas. Todėl šis teiginys laikytas hipotetiniu. Tai pat pastebima, kad didžiausių Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių eksportuojančių gamintojų patalpose buvo surengti tikrinamieji vizitai ir tokių didelių atsargų nebuvo aptikta. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(73) Bendrijos pramonė taip pat teigė, kad Rusijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamyba didėja, o Rusijos institucijos, siekdamos apsaugoti Rusijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamybą, ketina nustatyti papildomus muitus Norvegijos didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams. Kiti didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamintojai teigė, kad Norvegijos didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamintojai buvo priklausomi nuo Rusijos rinkos ir jei patekimas į Rusijos rinką būtų ribojamas dėl rinkos nenuspėjamumo, dideli didžiųjų vaivorykštinių upėtakių kiekiai būtų nukreipiami į Bendriją.

(74) Šie teiginiai taip pat nebuvo pagrįsti jokiais įrodymais ir buvo laikomi visiškai hipotetiniais. Todėl nebuvo jokio pagrindo manyti, kad Norvegijos eksporto patekimo į besiplečiančią Rusijos rinką galimybės sumažės. Taip pat pastebima, kad, kaip nurodyta 65 konstatuojamojoje dalyje, kitos trečiųjų šalių rinkos, kaip antai Ukraina ir Tolimieji Rytai, taip pat plečiasi ir kad eksportas iš Norvegijos į šias šalis padidėjo. Todėl argumentas, kad Norvegija yra visiškai priklausoma nuo eksporto į Rusiją turėjo būti atmestas.

6. Eksporto į Bendriją kainų ir kiekio raida

(75) Turimais pardavimo eksportui į Bendriją duomenimis, 2006–2007 m. vidutinės eksporto kainos pakito nuo vidutinės 4,02 EUR/kg kainos 2006 m. iki vidutinės 2,87 EUR/kg kainos 2007 m. Tačiau pagal statistinius duomenis nuo paskutinio 2007 m. ketvirčio iki 2008 m. pradžios ši tendencija nebesitęsė ir kainos nusistovėjo.

(76) Kaip nurodyta 71 konstatuojamojoje dalyje minėtame tyrime, kalbant apie didėjančias rinkas, nepanašu, kad nustojus galioti priemonėms padidėję didžiųjų vaivorykštinių upėtakių gamybos kiekiai Norvegijoje bus visiškai nukreipti į Bendriją. Iš tiesų, paklausa didėja visame pasaulyje ir Norvegijos eksportas jau gerai įsitvirtino keletoje trečiųjų šalių rinkų bei tikėtina, kad ir toliau didės. Nepaisant konkurencijos su Čilės eksportu ir nors santykinai Norvegija prarado kai kurių rinkų dalį Čilei, jos eksportas į šias šalis absoliučiais dydžiais padidėjo ir atsižvelgiant į pasaulio rinkos padėtį, tikimasi, kad ir toliau didės.

(77) Kalbant apie Bendrijos rinką, kaip minėta 63 konstatuojamojoje dalyje, didžiųjų vaivorykštinių upėtakių vartojimas greičiausiai didės ir todėl Bendrijos rinka galės absorbuoti padidėjusius importo kiekius, nepatirdama didesnio spaudimo dėl kainų. Taip pat pastebima, kad Norvegijos ir Čilės importo konkurencija yra stipri ne tik trečiųjų šalių rinkose, beit ir Bendrijos rinkoje. Todėl nėra jokių aiškių požymių, kad nustojus galioti priemonėms importo iš Norvegijos į Bendriją kiekiai iš tiesų labai padidės.

(78) Atsižvelgiant į tikėtiną vartojimo padidėjimą bei minėtą į pasaulio rinkos padėtį negalima daryti išvados, kad egzistuoja perteklinės pasiūlos Bendrijos rinkoje pavojus, dėl kurio labai sumažėtų kainos.

(79) Todėl padaryta išvada, kad, kalbant apie eksporto kainas ir gamybos kiekius, per PTL buvusi padėtis buvo ilgalaikio pobūdžio.

(80) Atskleidus faktus, Bendrijos pramonė teigė, kad eksporto į Suomiją kainos per PTL ir po jo labai sumažėjo, o nuo 2007 m. didžiųjų vaivorykštinių upėtakių eksporto į Suomiją kaina buvo mažesnė už gamybos sąnaudas.

(81) Pirmiausia reikia paminėti, kad Bendrijos pramonės apskaičiuotos Norvegijos pagamintų didžiųjų vaivorykštinių upėtakių sąnaudos buvo padidintos ir neatitiko realių patikrintų tirtų bendrovių auginimo ir gamybos sąnaudų. Kalbant apie eksporto kainų lygį ir nors Suomijos importas yra svarbi bendro Norvegijos eksporto į Bendriją dalis, dideli kiekiai taip pat yra eksportuojami į Švediją ir Daniją, kuriose vidutinė eksporto kaina buvo didesnė. Kadangi atliekant vertinimą reikėjo skaičiuoti visos Bendrijos mastu, reikėjo įvertinti vidutines eksporto kainas visose Bendrijos šalyse. Tuo remiantis patvirtinama 75 konstatuojamojoje dalyje nurodyta išvada, t. y. kad 2008 m. pradžioje eksporto kainos į visą Bendriją nusistovėjo.

7. Išvada

(82) Atlikus tyrimą nustatyta, kad dempingo skirtumas buvo *de minimis* lygio.

(83) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad nagrinėjamojo produkto gamybos pajėgumas Norvegijoje greičiausiai didės. Tačiau taip pat buvo nustatyta, kad nors kai kurie papildomi kiekiai gali būti nukreipiami į Bendriją, dėl tikėtinai padidėjusio vartojimo didelė padidėjusių gamybos kiekių dalis greičiausiai bus absorbuojama kitose trečiųjų šalių rinkose. Labai tikėtina, kad suvartojimas Bendrijos rinkoje taip pat padidės ir todėl galimai didesnis importas bus absorbuojamas ir neturėtų būti perteklinės pasiūlos.

(84) Be to, nors kainos Bendrijoje mažėjo, po PTL, kuomet kainos stabilizavosi, ši tendencija nebuvo pastebėta. Remiantis tuo, kas išdėstyta, t. y. didėjančiu vartojimu ir nesamu perteklinės pasiūlos pavojumi, nėra tikėtina, kad kainų spaudimas Bendrijoje padidės.

(85) Todėl daroma išvada, kad aplinkybės, pagal kurias per PTL buvo apskaičiuoti dempingo skirtumai, yra ilgalaikio pobūdžio.

(86) Todėl ši tarpinė peržiūra turėtų būti baigta, o galutinės antidempingo priemonės panaikintos.

F. ATSKLEIDIMAS

(87) Suinteresuotosioms šalims buvo praneša apie pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis nuspręsta baigti šią tarpinę peržiūrą. Visoms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabų. Tinkamais įrodymais pagrįstos pastabos buvo apsvarstytos ir į jas buvo atsižvelgta,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

Vienintelis straipsnis

Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalimi inicijuota importuojamiems Norvegijos kilmės šviežiems, atšaldytiems arba sušaldytiems, kaip sveikoms žuvims (su galvomis ir žiaunomis, išdarinėtiems, kurių kiekvieno masė didesnė kaip 1,2 kg, arba be galvų, be žiaunų ir išdarinėtiems, kurių kiekvieno masė didesnė kaip 1 kg) arba filė (kurių kiekvieno masė didesnė kaip 0,4 kg) didiesiems vaivorykštiniams upėtakiams (*Oncorhynchus Mykiss*), kurių KN kodai šiuo metu yra 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 ir 0304 29 15, taikomų antidempingo priemonių dalinė tarpinė peržiūra baigiama, o galiojančios importuojamiems Norvegijos kilmės produktams taikomos priemonės panaikinamos.

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje [...]

Tarybos vardu
Pirmininkas
[...]